

De Minister van Financiën
De Minister van Veiligheid en Justitie
De Minister van Economische Zaken

datum	: 28 april 2017	contact	: mr. N.J.M. Sjerps
uw brief van	: n.v.t.	e-mail	: j.sjerps@knb.nl
uw kenmerk	: n.v.t.	telefoon	: 070 3307226
ons kenmerk	: JO/JSj/3513		
betreft	: Reactie KNB op concept wetsvoorstel Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden		

Geachte heren Dijsselbloem, Blok en Kamp,

De Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie (hierna: KNB) heeft met belangstelling kennisgenomen van het concept wetsvoorstel Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden (hierna: Concept) met toelichting dat op 31 maart jongstleden in openbare internetconsultatie is gebracht. Het Concept bevat regels met betrekking tot de registratie van informatie (hierna: UBO-informatie) over uiteindelijk belanghebbenden (*ultimate beneficial owners*, hierna: UBO's) in het Handelsregister en brengt wijzigingen aan in de Handelsregisterwet 2007 (hierna: Hrw), de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (hierna: Wwft) en de Wet op de economische delicten.

Graag maakt de KNB gebruik van de geboden gelegenheid om op het Concept te reageren. De KNB reageert mede namens de Vereniging van Notarieel Ondernemingsrecht Specialististen (hierna: VOC), welke notariële specialistenvereniging nauw betrokken is geweest bij het opstellen van deze reactie. Verder heeft de Gecombineerde Commissie Venootschapsrecht van de KNB en de Nederlandse orde van advocaten (hierna: GCV) een advies over het Concept uitgebracht. Dit advies is bijgevoegd en de KNB en de VOC stellen zich hierachter.

Belangrijkste conclusies

1. De KNB kan zich niet vinden in de keuze van de wetgever een aantal (zes) gegevens over de UBO toegankelijk te maken voor een ieder. De argumenten om deze gegevens openbaar te maken overtuigen niet. Het doel van richtlijn 2015/849 (hierna: Richtlijn), de grondslag voor het Concept, is kort gezegd het bestrijden van witwassen en het bestrijden van terrorismefinanciering. In het Concept is géén onderbouwing opgenomen voor de keuze om de bedoelde gegevens over de UBO openbaar te maken. De KNB ziet dan ook niet wat de zin van openbaarmaking zou kunnen zijn, gelet op het doel van de Richtlijn. De KNB is daarom van mening dat het belang van bescherming van de persoonsgegevens van de natuurlijke personen die kwalificeren als UBO hier dient te prevaleren. De KNB roept de wetgever op zijn keuze te heroverwegen en de UBO-informatie slechts toegankelijk te maken voor de in artikel 30 lid 5 van de Richtlijn vermelde categorieën.

2. De KNB heeft voorts bezwaar tegen de invoering van een terugmeldingsplicht. Instellingen als bedoeld in artikel 1 lid 1 onderdeel a Wwft (hierna: instellingen) (in het bijzonder notarissen) kunnen niet met zekerheid vaststellen wie wel en wie niet de UBO van een onderneming of rechtspersoon is. Zij kunnen dan ook geen verantwoordelijkheid dragen voor de actualiteit, juistheid en volledigheid van UBO-informatie in het Handelsregister. Alleen ondernemingen en rechtspersonen zelf kunnen informatie over hun UBO's verstrekken en verantwoordelijk worden gehouden voor de actualiteit, juistheid en volledigheid hiervan in het Handelsregister. De terugmeldingsplicht staat bovendien op gespannen voet met de geheimhoudingsplicht van de notaris.
3. Tot slot heeft de KNB moeite met het gegeven dat belangrijke onderdelen van het Concept nader worden uitgewerkt in een algemene maatregel van bestuur. Een van die onderdelen betreft het centrale begrip van het Concept, de definitie van UBO (artikel 1 lid 1 onderdeel p en lid 3 Hrw). De KNB meent dat dit onderdeel in de Handelsregisterwet 2007 zelf dient te worden uitgewerkt. Hetzelfde geldt bij voorkeur voor de andere onderdelen (artikel 15a lid 2 onderdeel e, artikel 15a lid 3 onderdeel b en artikel 28 lid 2 Hrw en artikel 30 lid 9 van de Richtlijn). Door de gekozen wetgevingssystematiek wordt de implementatie van de Richtlijn op deze onderdelen buiten de consultatie gehouden en is beoordeling van het Concept op die onderdelen thans niet goed mogelijk. De KNB dringt er daarom op aan dat ten aanzien van die onderdelen die niet bij wet worden geregeld een voorhangprocedure wordt ingelast zodat hierover ook een parlementair debat kan plaatsvinden.

De eerste twee punten worden hieronder toegelicht.

Openbaarheid van UBO-informatie

De KNB is bezorgd over de keuze om, op grond van overweging 15 van de Richtlijn, een aantal (zes) gegevens over de UBO toegankelijk te maken voor een ieder. De KNB onderschrijft het belang van het voorkomen van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en terrorismefinanciering, het primaire doel van de registratie van UBO-informatie in het Handelsregister. Echter, openbaarmaking van persoonlijke gegevens voor een ieder is naar de overtuiging van de KNB disproportioneel.

Voormelde keuze voor de openbaarheidsvariant lijkt met name te zijn ingegeven door praktische overwegingen, zoals uitvoerbaarheid, administratieve lasten en uitvoeringslasten ten opzichte van de variant waarin de toegang tot UBO-informatie is beperkt tot de drie in artikel 30 lid 5 van de Richtlijn vermelde categorieën en de vaststelling dat het verschil tussen beide varianten, waar het gaat om het te verwachten aantal organisaties of personen dat toegang zou moeten krijgen tot UBO-informatie, aanzienlijk kleiner is dan op het eerste gezicht lijkt. Vervolgens is aan internationale, Europese en nationale regelgeving op het gebied van bescherming van persoonsgegevens getoetst of de openbaarheidsvariant toelaatbaar is. Vanuit het oogpunt van bescherming van persoonsgegevens dient door de wetgever een principiële keuze met betrekking tot het toegankelijkheidsvraagstuk te worden gemaakt: weegt het individuele belang van het recht op privacy van de UBO op tegen het recht van een ieder om de voorgestelde openbare UBO-informatie te kunnen kennen? Diezelfde keuze dient te worden gemaakt in de afweging tussen enerzijds het belang van instellingen om volledige inzage in de geregistreerde UBO-informatie te krijgen en anderzijds

het genoemde individuele recht op privacy van de UBO. De KNB vindt dat bij de eerste afweging het belang van de UBO dient te prevaleren en bij de tweede afweging het belang van het tegengaan van witwassen en terrorismefinanciering.

De KNB begrijpt de zorgen van ondernemers, vermogende particulieren en families over de openbaarheid van een aantal gegevens over de UBO. Met behulp van andere informatiebronnen en internet zal vrijwel altijd eenvoudig te achterhalen zijn wie het betreft. Indirect worden UBO's derhalve blootgesteld aan diverse risico's (fraude, ontvoering, chantage, geweld of intimidatie). In dit verband uit de KNB ook haar zorgen over de gevolgen van de openbaarheidsvariant voor het Nederlandse vestigingsklimaat en de werkgelegenheid in Nederland. Er zijn duidelijke signalen dat veel ondernemers, vermogende particulieren en families overwegen hun vennootschappelijke structuur op zodanige wijze vorm te geven dat opgave van de UBO achterwege kan blijven en/of het voor instellingen niet controleerbaar is wie de UBO is. Er zal daarbij niet alleen gedacht worden aan het verplaatsen van vennootschappen naar jurisdicties buiten de EU maar – bij de keuze van de openbaarheidsvariant – ook naar EU-jurisdicties die meer bescherming bieden ten aanzien van de privacy van UBO's.

De KNB meent dat verder ruimhartig dient te worden omgegaan met de in artikel 30 lid 9 van de Richtlijn opgenomen en via artikel 23 Hrw te implementeren mogelijkheid van afscherming van UBO-informatie (in geval van blootstelling aan risico op fraude, ontvoering, chantage, geweld of intimidatie).

Tot slot meent de KNB dat dat de wetgever hoge drempels dient te formuleren ten aanzien van het begrip *legitiem belang* (artikel 30 lid 5 onderdeel c van de Richtlijn). Die regeling dient zodanig te worden vormgegeven dat er een afweging wordt gemaakt tussen het belang van de UBO (privacy) en het belang van personen of organisaties die inzage wensen te verkrijgen in de gegevens over de betreffende UBO.

Terugmeldingsplicht

In het voorgestelde artikel 10b Wwft is bepaald dat een instelling, waaronder een notaris, die gereede twijfel heeft over de juistheid van (het ontbreken van) een gegeven omtrent een UBO in het Handelsregister, hiervan melding doet aan de Kamer van Koophandel. Het doel van deze terugmeldingsplicht is blijkens de toelichting om het Handelsregister niet uitsluitend op zelfrapportage door de ondernemingen en rechtspersonen te laten steunen en om te zorgen dat de UBO-informatie in het Handelsregister zo toereikend, accuraat en actueel mogelijk is (in de woorden van artikel 19 lid 1 Hrw: te allen tijde juist en volledig).

Daarom is in het voorgestelde artikel 10a Wwft terecht bepaald dat ondernemingen en rechtspersonen toereikende, accurate en actuele informatie moeten inwinnen en in het Handelsregister moeten bijhouden over wie hun UBO's zijn en dat een UBO de onderneming of rechtspersoon alle informatie moet verschaffen die noodzakelijk is om hieraan te (kunnen) voldoen.

Verder merkt de KNB op dat, als toch een terugmeldingsplicht wordt ingevoerd, deze duidelijk moet zijn. Zonder duidelijkheid hierover in de wet kan de notaris hieraan niet voldoen. De notaris is als rechtshulpverlener gebonden aan zijn wettelijke geheimhoudingsplicht. Hoe verhoudt deze belangrijke geheimhoudingsplicht zich tot een

terugmeldingsplicht? Bovendien kunnen aan onduidelijke verplichtingen geen sancties worden verbonden zoals in het Concept nu wel het geval is.

De voorgestelde terugmeldingsplicht roept diverse vragen op waarop de toelichting geen of beperkt antwoord geeft. Ten eerste de vraag wat dient te worden verstaan onder "gerede twijfel". Wanneer is hiervan sprake en waardoor dient deze te zijn ontstaan? Een andere vraag is op welke gegevens de voorgestelde terugmeldingsplicht betrekking heeft. Gelet op de voorgestelde beperkte toegankelijkheid van de UBO-informatie in het Handelsregister voor instellingen, kan deze uitsluitend betrekking hebben op de voor instellingen toegankelijke gegevens.

Andere vragen zijn:

- *Wat* moet worden terug gemeld, d.w.z. welke informatie (gegevens en/of bescheiden) moet aan de Kamer van Koophandel worden verstrekt?
- *Wanneer* moet terugmelding plaatsvinden, d.w.z. binnen welke termijn na welk moment?
- *Hoe* zal de voorgestelde terugmeldingsplicht worden vormgegeven? In de toelichting staat hierover slechts dat voor de wijze van doorgeven naar de minst belastende en meest efficiënte variant wordt gezocht, om zodoende de kosten die gemoed zijn met de terugmeldingsplicht zo laag mogelijk te kunnen houden. Wat houdt dit in? Als een terugmeldingsplicht wordt ingevoerd, wil de KNB graag door de Kamer van Koophandel betrokken worden bij de uitwerking hiervan.
- Wat zijn de gevolgen als een instelling een onjuiste terugmelding doet?
- Mag de instelling die een terugmelding heeft gedaan de onderneming of rechtspersoon die het betreft hierover informeren? De KNB gaat er zonder meer vanuit dat een terugmelding niet buiten de cliënt om kan plaatsvinden en vraagt de wetgever hierover in de toelichting duidelijkheid te geven.
- Wordt de voorgestelde terugmeldingsplicht in een algemene maatregel van bestuur (het Handelsregisterbesluit 2008) of anderszins uitgewerkt?

Blijkens de toelichting (pagina 29) wordt voor de kosten van de voorgestelde terugmeldingsplicht van instellingen aansluiting gezocht bij een (intern) uurtarief voor administratief personeel van 37 euro per uur. De tijd die is gemoed met de terugmelding wordt geschat op maximaal 30 minuten. De KNB wijst erop dat zolang de voorgestelde terugmeldingsplicht niet duidelijk is, geen uitspraken kunnen worden gedaan over de hiermee gepaard gaande kosten en tijdsbesteding. Wel kan reeds worden opgemerkt dat de ingeschatte kosten in ieder geval veel te laag lijken.

Overig

De KNB vindt dat bij de voorkoming en bestrijding van witwassen, terrorismefinanciering, fiscale misdrijven en fraude niet kan worden volstaan met de registratie van UBO's. De KNB wijst op de aanvullende rol van een centraal aandeelhoudersregister (hierna: CAHR). Hiervoor is op 19 januari jongstleden een initiatiefwetsvoorstel ingediend bij de Tweede Kamer (Kamerstukken 34661), waaruit de complementaire rol van het CAHR blijkt. De KNB vindt het belangrijk dat het CAHR er komt.

Verder ontbreken in het voorgestelde artikel 57 lid 3 Hrw na het woord "ondernemingen" de woorden "en rechtspersonen".

Tot slot wordt opgemerkt dat deze reactie en het bijgevoegde advies van de GCV openbaar mogen zijn en mogen worden gepubliceerd.

Met vriendelijke groet,
Mede namens de VOC,

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'J.H. Oomen'.

mr. J.H. Oomen
Voorzitter KNB

Bijlage: advies GCV d.d. 28 april 2017

GECOMBINEERDE COMMISSIE VENNOOTSCHAPSRECHT

van de
Nederlandse orde van advocaten
en de
Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie

Advies inzake

de consultatieversie van het wetsvoorstel ‘Wijziging van de Handelsregisterwet 2007, de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme en de Wet op de economische delicten in verband met de registratie van uiteindelijk belanghebbenden ter implementatie van de vierde anti-witwasrichtlijn (Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden)’

1. Inleiding

- 1.1 Langs deze weg maakt de Gecombineerde Commissie Vennootschapsrecht (hierna: GCV) van de gelegenheid gebruik om te reageren op de consultatieversie van het wetsvoorstel Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden. De regeling krijgt voornamelijk haar beslag in de Handelsregisterwet 2007. De Kamer van Koophandel zal de registratie beheren.
- 1.2 De GCV realiseert zich dat de Nederlandse wetgever bij het vormgeven van de implementatie van de registratie van uiteindelijk belanghebbenden, *ultimate beneficial owners* (hierna: UBO's of UBO), van rechtspersonen, gebonden is aan de regels zoals opgenomen in de EU richtlijn 2015/849, de zogenaamde vierde anti-witwasrichtlijn. De vrijheid om bij de uitwerking van de richtlijn in het nationale recht keuzes te maken, is voor de lidstaten beperkt. De GCV zal in het onderhavige advies alleen ingaan op die onderdelen van de voorgestelde implementatie waar Nederland een bepaalde keuze heeft gemaakt.
- 1.3 De GCV zal niet ingaan op de voorgestelde wijzigingen van de richtlijn uit 2015, veelal verdere aanscherpingen, waarover thans nog wordt onderhandeld op Europees niveau. Uit het consultatievoorstel (MvT, p. 6) blijkt dat Nederland deze wijzigingen separaat zal implementeren. Dat komt de GCV juist voor, mede gezien de naderende uiterste implementatiedatum van 26 juni 2017.

2. Nadere regelingen bij algemene maatregel van bestuur

- 2.1 De GCV ziet dat het consultatievoorstel een definitie omvat van uiteindelijk belanghebbende, die zal worden opgenomen in de Handelsregisterwet 2007. Het gaat om de natuurlijke persoon die de uiteindelijke eigenaar is van of zeggenschap heeft over een onderneming of rechtspersoon. Voor de omschrijving welke categorieën natuurlijke personen in elk geval moeten worden aangemerkt als uiteindelijk belanghebbende als bedoeld in de definitie, verwijst het voorstel naar een algemene maatregel van bestuur. Het zal hier gaan om het Handelsregisterbesluit 2008 en het Uitvoeringsbesluit Wwft, zo begrijpt de GCV (zie MvT, p. 8).

- 2.2 Tot de UBO-informatie die voor eenieder ter inzage ligt, behoort ook de aard en omvang van het door de UBO gehouden belang. Uit de MvT (p. 13, voetnoot 20) wordt duidelijk dat waar het gaat om percentages aandelen, stemrecht of eigendom, niet de exacte omvang zal worden geregistreerd maar enkel bepaalde bandbreedtes. Ook dit zal bij algemene maatregel van bestuur worden uitgewerkt, zo blijkt uit de MvT.
- 2.3 In sommige gevallen zal de openbare UBO-informatie kunnen worden afgeschermd. Het afschermingsregime wordt opgenomen in het Handelsregisterbesluit 2008 (MvT, p. 13 en 16).
- 2.4 De GCV merkt op dat door de nadere uitwerking in een (of meerdere) algemene maatregel van bestuur vorm te geven, de implementatie van de richtlijn op enkele essentiële onderdelen, buiten de consultatie wordt gehouden, en nog belangrijker, buiten het parlement om zal plaatsvinden. Gelet op de vergaande gevolgen die de registratie heeft voor betrokkenen, acht de GCV dit proces van opstellen van regelgeving onwenselijk. Het verdient voorkeur dat door middel van een voorhangprocedure deze nadere uitwerking alsnog aan enige vorm van parlementaire controle onderworpen is.

3. Inschrijving van UBO-informatie

- 3.1 Uit het consultatievoorstel (MvT, p. 12) volgt dat de verplichting tot het doorgeven van de relevante informatie omtrent de UBO niet op de UBO zelf rust, maar op de bestuurders van de rechtspersoon. Op dit punt wordt aangesloten bij het systeem van hoofdstuk 3 van de Handelsregisterwet 2007. De tot opgave verplichte persoon dient er ook voor te zorgen dat de ingeschreven gegevens te allen tijde juist en volledig zijn. Op de UBO zelf rust een meewerkverplichting ten opzichte van de rechtspersoon, die is neergelegd in het voorgestelde art. 10a lid 3 Wwft.
- 3.2 De GCV acht het in dit geval, nu het gaat om gegevens over de UBO, aangewezen om de opgaafverplichting, in ieder geval mede, op de UBO zelf te leggen. Een bestuurder van een rechtspersoon hoeft niet altijd op de hoogte te zijn van de UBO's in de top van de structuur.

4. Openbaarheid en afscherming

- 4.1 De GCV kan zich niet vinden in de voorgestelde openbare toegankelijkheid van een gedeelte van de UBO-informatie. Onder meer de gevoelige informatie over aard en omvang van het belang dat een persoon houdt en zijn/haar naam en woonplaats, is voor eenieder (tegen registratie en betaling van een vergoeding) inzichtelijk.
- 4.2 De GCV meent dat Nederland op dit punt niet verder zou moeten gaan dan de Richtlijn en de grotere kring van inzage gerechtigden daarom zou moeten beperken tot alle personen of organisaties die een legitiem belang kunnen aantonen. De GCV is niet overtuigd van de argumentatie in het consultatievoorstel (MvT, p. 14) voor de gekozen openbare toegankelijkheid, waar onder meer wordt gesteld dat het verschil tussen de variant waarin eenieder toegang krijgt tot de UBO-informatie en de variant waarin deze beperkt is tot personen met een aantoonbaar legitiem belang aanzienlijk kleiner is dan op het eerste gezicht lijkt. De in dit verband wel genoemde onderzoeksjournalisten zullen een legitiem belang kunnen aantonen, maar dat zal toch lastiger zijn voor andere personen die slechts verkeerde bedoelingen hebben met de UBO-informatie. De GCV is van mening dat deze openbaarheid het vestigingsklimaat van Nederland niet ten goede komt, temeer omdat een aantal andere lidstaten de openbaarheid wél zal beperken tot personen of organisaties met een legitiem belang.
- 4.3 Ook het argument dat openbare toegankelijkheid past in het openbare karakter van het handelsregister (MvT, p. 9 en 14), gaat volgens de GCV wat betreft de UBO-informatie niet op. Met het waarborgen van de rechtszekerheid in het economisch verkeer heeft deze informatie weinig van doen.

- 4.4 Uit het consultatievoorstel blijkt dat de UBO een verzoek tot afscherming van zijn UBO-informatie kan indienen bij de Kamer van Koophandel. Afschermd worden dan niet de aard en omvang van het door een UBO gehouden economische belang, omdat deze informatie zonder aanvullende informatie niet te herleiden zou zijn tot een UBO (MvT, p. 16-17). Het is volgens de GCV nog maar de vraag of dit inderdaad steeds zo is; afscherming van alle gegevens ligt meer in de rede.
- 4.5 Bij een afschermingsverzoek zal de UBO aannemelijk moeten maken dat één van de volgende situaties aan de orde is: blootstelling aan risico op fraude, ontvoering, chantage, geweld of intimidatie, minderjarigheid of handelingsonbekwaamheid (MvT, p. 17). Uit het consultatievoorstel blijkt niet hoe de UBO deze situaties aannemelijk moet maken. Bovendien is niet duidelijk of dergelijke verzoeken door een centraal punt bij de Kamer van Koophandel worden behandeld of dat dit door de verschillende vestigingen van de Kamer zal geschieden. Dat laatste lijkt de GCV onwenselijk, omdat dit een uniforme beoordeling van afschermingsverzoeken in de weg zal staan.
- 4.6 Gelet op de kwetsbare positie van minderjarigen en handelingsonbekwamen zou hun UBO-informatie steeds afschermd moeten zijn.
- 5. Terugmeldingsplicht**
- 5.1 Bij gerede twijfel over de juistheid van of aan de juistheid van het ontbreken van bepaalde UBO-informatie rust op onder andere Wwft-instellingen (waaronder advocaten en notarissen) de verplichting om dit te melden aan de Kamer van Koophandel; zie het voorgestelde art. 10b Wwft. De gedachte hierachter is dat Wwft-instellingen in het kader van hun cliëntenonderzoek meer informatie dienen te verzamelen dan alleen de UBO-informatie in het handelsregister en aldus kunnen signaleren dat de geregistreerde UBO-informatie niet juist is (MvT, p. 19).
- 5.2 De GCV betwijfelt of Wwft-instellingen aan de terugmeldingsplicht kunnen voldoen. In de eerste plaats rijst de vraag wanneer eigenlijk sprake is van 'gerede twijfel'. Het is een onduidelijk criterium dat in de toelichting ook niet wordt uitgewerkt. Verder kunnen Wwft-instellingen beschikken over informatie die weliswaar afwijkt van geregistreerde UBO-informatie maar die inmiddels al niet meer actueel is. Terugmelding door deze instellingen kan daardoor gemakkelijk leiden tot onoverzichtelijke informatiestromen naar de Kamer van Koophandel. Het beoogde doel van de terugmeldingsplicht wordt dan juist niet bereikt. Het zou beter zijn de verantwoordelijkheid voor de juistheid van de ingeschreven UBO-informatie volledig bij de opgaafplichtige persoon neer te leggen.
- 5.3 Het niet voldoen aan de terugmeldingsplicht zal ingevolge artikel III van het consultatievoorstel worden gekwalificeerd als een economisch delict in de zin van art. 1 onderdeel 2 Wet op de economische delicten (**Wed**). Het is een misdrijf voor zover opzettelijk begaan en voor zover deze economische delicten geen misdrijven zijn, zijn zij overtredingen, zie art. 2 lid 1 Wed. De GCV meent dat advocaten en notarissen al aangesproken kunnen worden voor de tuchtrechter indien zij hun taken niet naar behoren vervullen: de sanctie van een economisch delict zou niet aan de orde moeten zijn.

Den Haag, 28 april 2017

Bijlage: Samenstelling van de GCV

Samenstelling van de Gecombineerde Commissie Venootschapsrecht:

Prof. mr. M. (Martin) van Olfen, notaris De Brauw Blackstone Westbroek, Amsterdam, voorzitter,

Mr. M.Y.H.J. (Manon) den Boer, notaris DLA Piper, Amsterdam,

Mr. G.C. (Gerco) van Eck, notaris Loyens & Loeff, Rotterdam,

Prof. mr. J.B.S. (Steven) Hijink, advocaat-lid, counsel Stibbe, Amsterdam,

Prof. mr. L.G.H.J. (Louis) Houwen, advocaat Dirkzwager, Nijmegen,

Mr. A.F.J.A. (Fons) Leijten, advocaat Stibbe, Amsterdam,

Prof. mr. C.W.M. (Kitty) Lieveerse, advocaat Loyens & Loeff, Amsterdam,

Mr. F.J. (Frank) Oranje, notaris Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn, Den Haag,

Prof. mr. G.T.M.J. (Geert) Raaijmakers, advocaat NautaDutilh, Amsterdam,

Mr. dr. G.J.C. (Günther) Rensen, notaris-lid, prof. support lawyer Allen & Overy, Amsterdam,

Mr. drs. D.A.M.H.W. (Daniella) Strik, advocaat Linklaters, Amsterdam,

Mr. A.H.G. (Arnaud) Wilod Versprille, notaris Olenz, Veenendaal.

Secretariaat:

Mr. C. (Corrie) Heck-Vink,
Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie (KNB)
Postbus 16020
2500 BA 's-Gravenhage
Tel. 070-3307158
e-mail: c.heck@knb.nl